

انتشارات آموخته

www.amookhteh.ir | info@amookhteh.ir

تلفن: (۰۳۱) ۳۶۵۴-۸۵۲

ما را در اینستاگرام دنبال کنید:

@Amookhteh

www.ketab.ir

تمرین

راه و رسم ارائه کار خلاقانه

ست گادین

ترجمه علیرضا خاکساران

آماده‌سازی: انتشارات آموخته

مدیر تولید: فرهاد فروزنده

ویراستار: سعید یاراحمدی

نمونه‌خوانی: زهرا خانیانی

مدیر هنری: حمید میزبانی

لیتوگرافی: طلوع · چاپ: الوان · صحافی: سپاهان

· چاپ سوم: ۱۴۰۱ · شمارگان: ۱۰۰۰ · قیمت: ۸۲۰۰۰ تومان

© حق چاپ: ۱۴۰۱، آموخته

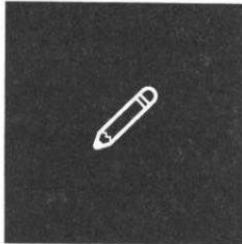
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۵۰-۹۲-۲

ISBN: 978-622-6650-92-2

گادین، سث، ۱۹۶۰-۱۹۷۰	سرشناسه
تمرين: راه و رسم ارائه کار خلاقانه	عنوان و نام پدیدآور
ست گادین: ترجمه علیرضا خاکساران.	مشخصات نشر
آموخته، ۱۴۰۰.	شابک
۹۷۸-۶۲۲-۶۶۵۰-۹۲-۲	وضعیت فهرست نویسی
فیبا	یادداشت
عنوان اصلی:	عنوان دیگر
The practice: shipping creative work c 2020.	موضوع
راه و رسم ارائه کار خلاقانه	شناسه افزوده
خلاقیت	رده‌بندی کنگره
خاکساران، علیرضا، مترجم	رده‌بندی دیوبیس
BF۴۰۸	شماره کتاب‌شناسی ملی
۱۵۳/۳۵	اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی
۸۶۹۳۴۹۵	
فیبا	

فهرست مطالب

۱۱	پیشگفتار مترجم	
۱۵	به خویشتن خودتان اعتماد کنید	
۵۱	سخاوت	
۹۷	حرفه‌ای	
۱۱۳	نیت	
۱۴۳	چیزی به نام مانع نویسنندگی نداریم	
۱۸۹	ادعا کنید	
۱۹۵	کسب مهارت	
۲۰۹	به دنبال محدودیت‌ها باشید	
۲۲۱	ایده‌ها از کجا می‌آیند؟	
۲۲۳	اگر فردا هم قرار باشد همین امروز را تکرار کنید، این کار را می‌کنید؟ ..	
۲۲۵	خاموش‌نایزیر	

پیشگفتار مترجم

تا در طلب گوهر کانی کانی
تا در هوس لقمه نانی نانی
این نکته رمز اگر بدانی دانی
هرچیز که در جستن آنی آنی
- مولانا

در سده گذشته، اقتصاد صنعتی در دنیا مایکه تاز بوده است. اقتصادی که مصرف‌گرایی و فرمان برداری دو ستون اصلی آن را تشکیل می‌دهند که هر دو از کمبود سرچشم می‌گیرند؛ اینکه نکند اگر فلان چیز را نخریم، از کفمان برود یا اگر از بالادستی‌ها فرمان نبریم، فرد بله قربان‌گوی دیگری جایمان را بگیرد. در این اقتصاد، معامله ساده‌ای وجود دارد، که هر طور فکرش را بکنید، به درد افراد خلاقی مانند ما نمی‌خورد: کارهایی را که به شما گفته می‌شود موبه مو انجام دهید تا

نتیجه‌ای را بگیرید که نظام صنعتی وعداش را به شما داده است. هرکسی از عهده چنین معامله ساده‌ای برمی‌آید و به همین دلیل در چنین اقتصادی، افراد حکم چرخ‌نده‌ای تعویض‌شدنی را دارند. بهیان دیگر، اقتصاد صنعتی بر دستور عمل‌های امتحان‌پس داده استوار است و نظام نتیجه محوری است که اهمیتی به خلاقیت، نظر و صدای منحصر به فرد شما نمی‌دهد. خبر خوب این است که این اقتصاد هم‌اکنون در بستر مرگ به سرمی برده و برای اینکه فاتحه ما را بآ خود نخواند، باید حساب‌مان را ز آن جدا کنیم. پرسش این است که چگونه؟

راه نجات‌مان خلاقیت به خرج دادن است. ولی نه به آن معنایی که خالقان افسانه خلاقیت در ذهن‌مان فروکرده‌اند. متأسفانه خلاقیت را طوری برای‌مان معنا کرده‌اند که با شنیدنش ترس سراسر وجودمان را می‌گیرد و چنین داستانی را برای خودمان می‌گوییم: من استعدادش را ندارم و این چیزها برای ازما بهتران است. ولی اجازه دهید بینم نظرست گادین چیست. او باور دارد خلاقیت نتیجه میل ما به کشف حقیقتی جدید حل مسئله‌ای قدیمی یا خدمت به شخص دیگری است. خلاقیت یک انتخاب است. یعنی طوریست که دست روی دست بگذارید و به یکباره جرقه ایده‌ای در سرتان زده شود. رویدادی هم نیست که یک بار خد و تمام شود. بلکه فرایندی مستمر است. فرد خلاق کنست است که چیزی می‌سازد که هیچ دستور عمل یا کتابچه راهنمایی برای ساختش وجود ندارد. دستور عمل مختص اقتصاد صنعتی است که فقط به دنبال نتیجه و بهره‌وری است. خودست گادین نیز در هیچ‌یک از آثارش به راهکار یا دستور عمل مشخصی اشاره نمی‌کند و فقط نقشه راهی را جلویمان می‌گذارد تا انتخاب کنیم می‌خواهیم مهره‌ای حیاتی باشیم یا غلام حلقه به گوشی در نظام صنعتی. از نظر او کار ارزشمند و خلاقانه دستور عمل ندارد، و برخلاف نظر خالقان افسانه خلاقیت، معتقد است پای هیچ منبع الهام یا ذوق و قریحه و استعداد ویژه‌ای هم در میان نیست.

خب، اگر دستور عمل و منبع الهام در کار نیست، چطور می‌توانیم راه و رسم خلاقیت را در پیش بگیریم؟ درست است که دستور عمل واحدی در کار نیست و سفر هرکسی در وادی خلاقیت منحصر به فرد است. ولی کارهای خلاقانه تابع الگویی‌اند که وقتی چشمانمان را باز کنیم و آن الگو را بینیم، ما هم می‌توانیم از آن پیروی کنیم. نویسنده این الگو را «تمرين» می‌نامد و معتقد است تمرين تنها چیزی است که کترلش در اختیار ماست. او موفقیت یک‌شبه را با قاطعیت افسانه می‌داند و بر

آن خط بطلان می‌کشد. در کتاب «شیب» نیز به این اشاره می‌کند که افراد زیادی به انسان‌های موفق و خلاق غبطه می‌خورند، ولی حاضر نیستند از شیبی بگذرند که آن‌ها به سختی رد کردند. در واقع، تمرين لازمه گذراز شیب است، در ادامه کمی بیشتر به مفهوم تمرين از نظر نویسنده می‌پردازم.

تمرين فرایند و رویکردی مستمر برای تبدیل شدن به فردی خلاق است، بی‌آنکه نگران نتیجه کارمان باشیم، چراکه نتیجه کار در کنترل ما نیست و زمانی را که صرف نگران بودن برای نتیجه می‌کنیم، در واقع صرف تلاش برای کنترل چیزی می‌کنیم که خارج از کنترل ماست. برای نمونه، اگر قصد یادگیری مهارتی مانند دوچرخه‌سواری را داشته باشید، اینکه چه موانعی سر راهتان سبز شوند. لاستیک‌تان پنچر شود، ماشینی برای تان مشکل بیافریند یا اتفاقات دیگر در اختیار شما نیست. اینکه هر روز سوار دوچرخه‌تان شوید و ممارست به خرج دهید تا به مهارت کافی برسید. در اختیار شما ماست. دوچرخه‌سواری رانمی‌شود. با خواندن دستور عمل یاد گرفت. باید سوار دوچرخه شوید، زمین بخورید، بلند شوید. دوباره زمین بخورید و آنقدر ادامه دهید که به مهارت لازم برسید. اگر می‌خواهید شنا یاد بگیرید، تایید تان را به آب بزنید. در خشکی و از روی دستور عمل نمی‌توان شنا یاد گرفت. اگر دل تان می‌خواهد رهبر باشید، رهبری کنید. اگر می‌خواهید دونده شوید، بدوبید. اگر دل تان می‌خواهد نویسنده باشید. پس بنویسید. تمرين کمک می‌کند هویت‌تان را بالجای کار تان ثبت کنید. بخش دشوارش این است: به فردی تبدیل شوید که هر روز برای یادگیری شنا رهبری کردن، دویدن و نوشتن وقت بگذارد. یگانه هدف تمرين این است که نشان‌تان دهد می‌توانید و باید به خودتان اعتماد کنید و دل به کار دهید. چه حال و حوصله انجامش را داشته باشید و چه نداشته باشید.

مجموعهٔ صنعت و آموزش پیروزش حول محور این تفکر شکل گرفته که هیچ‌کس بدون داشتن مدرک توانایی خلق کار مفید را ندارد. ولی چیزهایی که در بالا آگفته شدند، به مدرک و اجازهٔ هیچ‌کس نیاز ندارند. فقط به تعهدمان به تمرين وابسته‌اند. سمت گادین در این کتاب می‌کوشد کمک‌مان کند داستانی را تغییر دهیم که برای خودمان تعریف می‌کنیم. اگر می‌خواهیم داستان مان را تغییر دهیم، ابتدا باید اقدامات مان را تغییر دهیم. تمرين رویکردی مستمر و گام به گام است که فقط به خاطر لذت خودش دنبالش می‌کنیم و نه برای

اینکه لذت رسیدن به نتیجه را تضمین می‌کند. تعهدمان به آن یگانه گزینهٔ جایگزین ذهنیت مبتنی بر بخت‌آزمایی است. یعنی این ذهنیت که امیدواریم خوش‌شانس باشیم تا انتخاب شویم. تمرین یک بازی نامحدود است. یعنی در مسیر تمرین، باکسی مسابقه نمی‌دهیم و قرار نیست از کسی یا چیزی جلو بزنیم. تمرین مان به دیگران نشان می‌دهد در جست‌وجویی چه چیزی هستیم: البته ممکن هم هست جست‌وجوییمان نتیجه‌ای در پی نداشته باشد. هدف تمرین را می‌توان در این بیت از استاد سخن، سعدی، خلاصه کرد:

وگر مراد نیایم، به قدر وسع بکوشم
به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل

امیدوارم با خواندن این کتاب بتوانید تمرین‌تان را بیدار کنید و در مسیر آن گام بردارید.

علیرضا خاکساران

۱۴۰۰ زمستان